

FOLKTEATERN
turnerar våren -07

EN ANNAN ANNA

JAG BEHÖVER ATT VI BEHÖVER VARANDRA

MARS

Måndag	Tisdag	Onsdag	Torsdag	Freitag	Lördag	Söndag
			1 Adla Eke RINGA SYRRAN obs	2 Eva Eva Casino Rogale 18.21	3 Götzog Gunnar	4 Adnan Adnan SVARA
5 Eva Eva Betala tele- räkningen v 9	6 Adla Eke NÄSTA PARTI	7 Götzog	8 In	9 Tobias Tufel träna	10 Adla Adla	11 Adla Eva vika
12 Maria v 11	13 Götzog	14 Maria Stal RINGA MJA	15 Knut Olsson KÖP: katte plåster bröd	16 Robert Gilbert	17 Götzog 	18 Edvard Edvard
19 Ingrid Ingrid v 12	20 Ingrid Ingrid TVÄTTA KÄPPE	21 Ingrid	22 Eva Eva träna orkar inte hålla skär	23 Götzog Götzog TVÄTTA FÖR FAN 17-21	24 Götzog Götzog	25 Maria Edvard andras andras andras
26 Ingrid Sagorna v 13	27 Rudolf Rudolf	28 Maria Stal min födels- dag Herrn	29 Eva Eva	30 Ingrid Ingrid	31 Eva	ÄR DET NU OCH BÖRJAR? ÄR DET NU JÄMSTÄLLT?

JAG ORKAR FÖR FAN INTE LYSSNA PÅ DEN HÄR SKITEN

Jag tänker på Anna

en krönika av Anna Jörgensdotter

Förr i tiden fick man inte använda ordet ”jag” i början av en mening. Man kan älska att använda ord som ”du”, ”vi”, men går det att börja där?

Jag skrev En annan Anna inte bara utifrån mordet på Anna Politkovskaja och samtalen med Anna Andersson – om anorexi, om gemenskap, om hur ett övergivet barn blir en vuxen som överger sej själv – utan även i efterdyningarna av valet 2006. Det finns nämligen olika sätt att tänka på sej själv. Det finns jaget som stannar vid jaget. Och det finns jaget som längtar till ett ”vi”. ”Vi” som blir en förändrande kraft.

Jag har skämts så mycket över mina åtstörningar, min blick i spegeln – ett dubbelt förakt: först självföraktet, sedan det att jag inte förmår rycka upp mej, inte klarar mej utan andra människor. Sömnstörningar som försvann när jag träffade min man. Ett klapprande ångesthjärta när jag sover borta från min dotter.

Minns en känd svensk författare som ansåg att ”jag” i presens var kletigt och typiskt kvinnligt. Det subtila

och distanserade ses som ”finare” än igenkänning, känslighet, närhet. Att klara sej själv ses som synonymt med frihet. Att vara behövande, rent av beroende, ses som svagt, fegt. Men mod, och frihet, kommer ur trygghet. Trygghet kommer från omvärldens ömhet. Utan trygghet letar människan desperat efter kompensatoriskt hållande, ställföreträdande famnar. Vänder världen ryggen. Gömmer sej. Det finns inget i en som vackert ropar: Du finns, du får finnas, det är viktigt att du finns.

Jag försöker tänka på mej själv med värme och det är skitsvårt, jag snubblar, börjar svära, avsky, som om jag – eller ni – verkligen skulle gjort er förtjänt av ovarsam hantering. Man kastar sej in i ett ”vi” utan att ha ”jag” med; flyter, rädd för att sätta ned fötterna, rädd för att inte bottna, rädd för att bli ett litet barn som skriker efter hjälp, och ingen jävel kommer att bry sej.

Pjäsens Anna har alltid haft en stark tro att det goda kommer att rädda henne. Och det goda är en kraft utifrån, en slags prins kanske, och hon väntar på att en dag... Och tiden går. Hon har inte lärt sej se vad det är möjligt för henne att göra. Att det kanske handlar om att famna det man alltid trott varit ont. Det pinsamma lilla barnet med den sura jävla munnen, svagheten, fumligheten, dom ►

Laga
men

Informational text or notices, possibly a menu or schedule, displayed on a sign or poster to the right of the person.

elaka ramsorna bakom ryggen, dom hårda blickarna, rum fulla av mörker.

Vi blir rädda för andra människors reaktioner den dag vi vägrar vara tysta och inlåsta längre, vi blir rädda för vad som ska hända i oss om vi börjar förstå oss själva och varann – det är en sådan ny rörelse! Vad ska den bära med sej? Hur ont kommer det inte att göra att se sej själv, att mötas, inte kunna värja sej?

Allt hänger samman. Anna P som faller. Det övergivna barnet. Anorexin. Gemenskapen. Att våga gå till dom andra utan skyddsväst, som Anna P talade om. Att våga gå in till barnet som gråter. Att våga stryka sej själv över kinden.

Blicken som inte orkar in, orkar inte heller ut; studsar mot speglar, ytor. Självfokusering är ett resultat av att inte bli sedd. I en värld där ömhet är viktigare än status kommer det inte att vara svårt att se varann.

Genom min dotters blick, eller när jag ser min dotters ansikte i mitt, blir jag någon att försiktigt känna glädje över.

Ett nytt sätt att spegla mej, som inte kräver speglar, men blickar.

Som ett hej på vägen till Konsum.

Kan man inte nästan lyfta från marken då?

Ett leende att byta.

Kan det inte plötsligt kännas så mycket enklare?

Ingen känsla, inget öde, är löjligt, litet. Allt är hissnande, stort och viktigt att berätta; säger något om världen.

Varje människa har något att säga om världen; sin värld, som är vår värld. Våra sammanlagda öden är den här tiden, nuet. Vi hör ihop. ■

Anna Jörgensdotter, född 1973 i Sandviken

Författare, frilansskribent och lärare i kreativt skrivande

Utgivna böcker:

Pappa Pralin, roman Bonniers -02

Homecomingqueen, dikter Bonniers -04

Änglarnas syster, roman Bonniers -05

Sång från hjärtats bakgård, dikter ETC Förlag -06

Inspiratörer:

Rosa Luxemburg, Moa Martinson och PJ Harvey.

”Jag trodde att debutromanen skulle förändra mitt liv. Så blev det inte. Jag är fortfarande Anna. Det som hände, som var viktigt, var att jag fick kontakt med mina läsare. Jag förstod att det jag skrivit betydde något för någon annan.”

UTBRYTARDROTTNINGEN

Samtal mellan Anna Andersson och Jonas Jarl

Anna Andersson, född i Bjuråker -76. Utbildad vid Teaterhögskolan i Helsingfors. Lusten att arbeta med teater väcktes tidigt. Idag tillhör hon Folkteaterns fasta ensemble. Hennes rolltolkningar spänner över ett stort register: från prostituerad i Fassbinders Brehmer Freiheit, barnmorska i Ekmans Vargskinnnet, till oskuldsfull Agnès i Molières Äktenskapsskolan.

När jag ser dig på scenen slås jag av ditt temperament, hur du använder kroppen som instrument.

Med min bakgrund som anorektiker och vilsen tonåring, som stänger av alla känslor ... Jag tror att det har funnits en frustration över att jag inte kunnat, har fått, eller förmått använda mig av hela mitt instrument. Teater har allt för ofta ett uttryck av fin stil, en sirlighet – en sorts krav på att det ska vara på ett visst sätt. Under den här hösten i arbetet med En annan Anna undersöker jag mitt sätt att vara och uttrycka mig. En av mina lärare i Helsingfors utmanade mig, hon tyckte det var för mycket ansikte... hela kroppen måste vara med, sa hon. Nu är jag ensam på scenen med en telefon. Det är jag som är uttrycket. Det är mina ögon, min röst, min kropp som är innehåll och form på samma gång.

För mig är det precis det som din karaktär gör i pjäsen, undersöker vad det är att vara människa.

Vi har pratat mycket om det, att ta plats som människa, vara ful, vara fel, vara stark...

Det finns så många konventioner.

I en scen bad Elisabet mig att vända ryggen åt publiken, inte bjuda på mig själv... våga gå emot ... Det var jättesvårt i början. Det handlar inte bara om andras förväntningar utan också om de krav man ställer på sig själv som kvinna. För att vara en hel människa måste man få vara allt det där: obekvämt, äckligt, ful... vara allting.

I ditt sätt att spela Anna ser jag en vilja att bryta sig ur, bryta sig loss... att ta sig ur andras krav på anpassning men lika mycket att sluta vara rädd - och att våga.

Mitt arbete med rollen och med mig själv som skådespelerska hänger mer och mer samman. Går inte att skilja åt. Jag kämpar för att bryta mig ut, att våga allt det som jag vet att jag kan. Anna i pjäsen måste ta sig ut för att överleva... som utbrytarkungen.

Houdini?

Ja, fast nu är det inte en man, det är en kvinna.

Utbrytardrottningen! ■

Medverkande

<p>Manus/ Musik Anna Jörgensdotter</p>	<p>Skådespelerska Anna Andersson</p>	<p>Regi Elisabet Carlson</p>	<p>Dramaturgi/ Programredaktör Jonas Jarl</p>	<p>Scenbild Sara Olsson</p>
<p>Kostym Carin Falkenäs</p>	<p>Mask Clary Westerström</p>	<p>Ljus/Ljud/ Scenteknik Peter Magnusson</p>	<p>Musik/Gitarr/ Studioarrangemang Mathias Åberg</p>	<p>Kostymateljé Görel Högström-Sköld</p>
<p>Grafisk form Björn Falkenäs Bruksdesign</p>	<p>Affisch/ Programbild Ana Skute</p>	<p>Föreställnings- foto Henric Lindsten</p>	<p>Film Thomas Lothström Jonas Jarl</p>	<p>Tillverkning/ Konstruktion Folkteaterns verkstad</p>
<p>Produktions- assistent Elin Kling</p>	<p>Produktion/ Marknadsföring Anna Thelin Marcus Hellsten</p>	<p>Tillförordnad Teaterchef Kurt Nylander</p>	<p>Ett stort Tack till vår referensgrupp vid Komvux i Gävle!</p>	<p><i>Citaten i programmet är hämtade från texter av Siri Derkert Anna Jörgensdotter Elise Ingvarsson Jonas Jarl</i></p>

Just nu spelar vi även

Nikio och Den Store Samurajen

**Barn och familjeföreställning,
spelas på turné ute i länet
och i vårt teaterhus i Gävle
1 mars- 21 april**

I sommar spelar vi

M O L I È R E
tartuffe

**Hälsinglands Träteater
Premiär
Midsommarafton 22 juni,
spelas till och med den 27 juli**

**Läs mer på www.gavlefolkteater.se
Eller ring oss! 026-12 92 00**

 FOLKTEATERN

Box 146 801 03 Gävle